

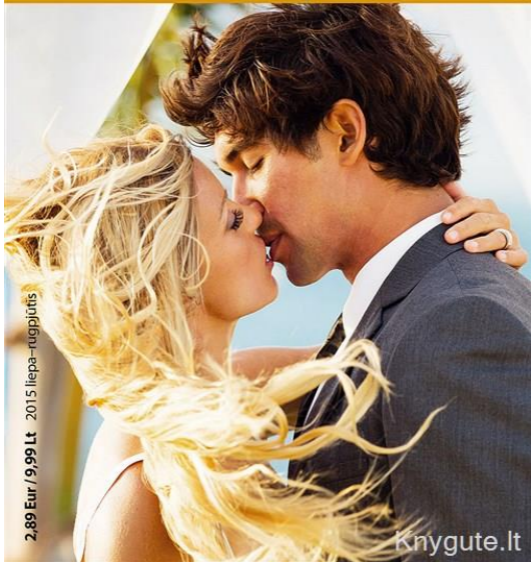
Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

LYNN RAYE HARRIS

Dabar viskas pasikeis

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 liepa–rugpjūtis

Knygute.lt

Lynn Raye Harris
(Lyn Rei Haris)

DABAR VISKAS PASIKEIS

Romanas

Versta iš Lynn Raye Harris, *The Change in Di Navarra's Plan*, 2013

© Lynn Raye Harris, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Giedrė Turan, vertimas iš anglų kalbos, 2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-936-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

- Ei, tu! Stokis.

Holė Kreig pažvelgė į aukštą įspūdingą vyrą, stovintį priešais. Jos širdis suspurdėjo nuo jo vyriško grožio. Plaukai tamsūs, akys – pilkos ir veriančios kiaurai, veido bruožai – tarsi išskaptuoti iš marmuro. Nosis elegantiška ir smaili, o skruostikauliai tokie dailūs, kad juos išvydę supermodeliai tikriausiai alpsta iš pavydo.

- Nagi, mergaite, negaliu tau skirti visos dienos, – paragino vyras nekantriu balsu. Holė pajuto nežymų itališką akcentą – švelnų ir įmantrų, kaip geras vynas. Arba brangūs kvepalai.

Ji prispaudė prie krūtinės netikros odos la-gaminėlį, pirktą dėvėtų daiktų parduotuvėje, ir pasimuistė ant sofos.

- Aš... manau, kad neturite teisės...

Vyras spragtelėjo pirštais.

- Juk atvykai susitikti su manimi, tiesa?

Holė nurijo seiles.

- Ar jūs – ponas Di Navara?

Jis atrodė suirzęs.

- Tikrai taip.

Holè pašoko, o širdis èmè plakti kaip pašèlusi. Sutrikusi ji paraudo. Turèjo susiprotèti, kad šis vyras yra Navaros kosmetikos vadovas – žmogus, kurio rankose jos atetis. Juk anksčiau buvo mačiusi jo nuotrauką. Visi žinojo, kas yra Dragas Di Navara.

Visi, išskyrus Holè. Šis susitikimas jai buvo nepaprastai svarbus, bet ji jau padarè pirmàjà klaidà.

Ramiai, brangute, – pasakytų jos senelè. – Tu gali tai padaryti.

Holè ištiesè rankà.

– Pone Di Navara, aš Holè...

Jis pamojo ranka nutraukdamas ją.

– Nesvarbu, kas tu tokia, – jis primerkè akis ir nužvelgè ją. Šiandien Holè vilkèjo geriausiu savo kostiumèliu, bet jis jau kokius penkerius metus nebebuvo madingas. Visgi buvo juodas ir praktiškas. Be to, ji neturèjo nieko geresnio. Sutrikusi dèl keisto sutikimo Holè pakèlè smakrà, bet nenorèjo visko galutinai sugadinti užsipuldama įmonès vadovà dèl įžūlumo.

– Apsisuk, – paliepè Di Navara.

Jos skruostai užsidegè, bet ji padarè ko prašoma ir lètai apsisuko ratu.

– Puiku, – pasakè jis asistentei, lūkuriuojan-

čiai netoliese. – Manau, šita tiks. Pasakyk jiems, kad atvykstame.

– Taip, pone, – atsakė moteris šaltu dalykišku balsu ir apsigrėžusi nužingsniavo atgal į kabinetą, iš kurio jie abu atėjo.

– Eime, – paliepė Dragas. Svaigstančia galva ir prie grindų prilipusiomis kojomis Holė žiūrėjo, kaip jis tolsta. Jis pastebėjo, kad ji neseka paskui, ir sustojęs atsigrėžė. Atrodė labiau nekantraujantis nei piktas, nors Holė matė, kad ir iki tokios būsenos jau nebetoli.

– Eini ar ne?

Ji turėjo pasirinkti. Galėjo pasakyti, kad neina, nes jis yra šiurkštus ir atstumiantis tipas, ir kad ji atvyko čia pasikalbėti dėl darbo, o ne būti žeminama, nužiūrinėjama ir varinėjama. Arba galėjo eiti su juo, išsiaiškinti, ką reiškia keista jo bendravimo maniera, ir pasinaudoti galimybe išsakyti jam savo idėjas. Lagaminėlis jos rankose buvo šiltas ir dvelkė kvėpalų mėginiais, kurių ji buvo pridėjusi į vidų. Jis priminė Holei namus, senelę ir svajones apie jų kuriamą kvėpalų sėkmę, kai apie juos sužinos ne tik jų draugai ir kaimynai.

Ji įveikė ilgą kelią, kad susitiktų su šiuo vyru, ir išleido visas santaupas kelionei, nakvynei

Niujorke ir bilietui atgal. Jei praras šią galimybę, praras daug daugiau nei pinigus. Ji praras savo svajonę. Senelės svajonę. Turės grįžti namo ir viską pradėti iš pradžių.

Senelės nebebuvo, o netrukus Holė neteks ir jos namo, nes nebegalės jo išlaikyti. Vienintelė viltis buvo įtikinti Dragą Di Navarą, kad jos idėjos vertos investavimo. Kad ji verta galimybės pabandyti.

Dėl šios galimybės Holė buvo pasiryžusi padaryti bet ką.

- Taip, - griežtai atsakė ji. - Ateinu.

Dragas jautė įsmeigtą merginos žvilgsnį, bet tai jo nestebino. Moterys dažnai spoksodavo į jį. Ir tai nevertė jo jaustis nepatogiai, o netgi buvo privalumas dirbant tokioje sferoje kaip jo. Versle, kurio tikslas daryti žmones gražesnius, nekenkė ir pačiam būti patraukliam. O jei nemenką to patrauklumo dalį įtakojo genetika, tai nebuvo Drago kaltė.

Jis pats nuolat naudojo *Navaros kosmetikos* produktus - muilą, odekoloną, odos priežiūros priemones, šampūną, - ir besidominčius visada patikindavo, kad šie produktai labai naudingi.

Dabar Dragas sėdėjo ant užpakalinės limuzi-

no sėdynės rankose laikydamas šūsnį dokumentų ir peržiūrinėjo tikslinės grupės pateiktą informaciją apie naujausią *Navaros kosmetikos* gaminių liniją, ruošiamą rudeniu. Jam labai patiko tai, ką matė.

Bet, kita vertus, šiandien jis gerokai supyko ant agentūros, atsiuntusios šią merginą. Ji buvo jau ket-virtas modelis, su kuriuo Dragas šįryt susitiko, ir, nors ji galiausiai atitiko visus jo reikalavimus, jis niršo, kad prireikė keturių mėginimų, kol surado jo įsivaizduojamą nekaltumo ir seksualumo derinį, tiksiantį šiai reklaminei kampanijai.

Dragas pardavinėjo natūralumą ir gaivumą, o ne dirbtinį grožį, kuriuo pasižymėjo daugelis pastaruoju metu jo sutiktų modelių. Tos merginos išsiskyrė kažkoku atšiaurumu, kuris atskleidė, kad, nors jos ir atrodo nekaltai, iš tiesų jų nekaltybė liko tolimos praeities prisiminimuose.

Bet ši mergina...

Jis pakėlė akis ir drąsiai bei vertinančiai sutiko jos žvilgsnį. Ji tučtuojau nuleido akis ir lengvas raudonis nudažė jos skruostus. Dragas apstulbo, nes jo kūnas nevalingai sureagavo į tokią kuklumo išraišką ir jo vyriškumas sustandėjo, ko jau senokai nebuvo. Be abejo, jis

užsiiminėjo seksu - ir gana dažnai, - bet tai tapo tarsi rutinos dalimi, o ne malonumu ar būdu atsipalaiduoti.

Tokia reakcija nustebino jį patį. Dragas dar kartą vertinančiai nužvelgė Holę. Ji vilkėjo pigių kostiumėlių, kuris jai puikiai tiko. Aukšti rožinės zomšos batai buvo visai nauji - tai jis suprato jai pasisukus šonu, nes ant vieno pado vis dar buvo priklijuota kainos etiketė. Dragas pakreipė galvą - keturiasdešimt devyni doleriai devyniasdešimt devyni centai.

Žinoma, tai nebuvo Džimio Čū¹ ar Manolo Blaniko² batai - jis ir nesitikėjo, kad ji avės tūkstančio dolerių vertės batus iš naujausių kolekcijų, bet manė, kad bus labiau... pasipuošusi. O tai buvo keista, nes būtent įmantrumo jis ir nenorėjo. Visgi ši mergina buvo modelis, atsiųstas garsios Niujorko agentūros. Dragas svarstė, kad ji turėtų būti geriau paruošta. Kita

¹ Jimmy Choo (Jimmy Choo Yeang Keat, gimęs 1948m.) - iš Malaizijos kilęs batų modeliuotojas, gyvenantis Didžiojoje Britanijoje ir ten įkūręs savo vardo kompaniją (čia ir toliau - vert. pastabos).

² Manolo Blahnik (Manuel „Manolo“ Blahnik Rodríguez, gimęs 1942m.) - garsus ispanų kilmės batų modeliuotojas.

vertus, gal ji buvo visiška naujokė ir darbda-
viai ją atsiuntė iš nevilties.

- Kiek kartų esi dirbusi šį darbą? - paklausė
Dragas.

Holė pakėlė akis ir sumirksėjo. Jos akys buvo
žydros, plaukai - šviesaus gintarinio atspalvio,
o ant blyškios odos matėsi neryškios strazda-
nos. Reikės pasakyti fotografui, kad jų vėliau
neištrintų. Merginos išvaizdai jos teikė nekal-
tumo.

- Darbą?

Dragas užgniaužė viduje blykstelėjusį ne-
kantrumą.

- Modelio darbą, *cara*³.

Ji vėl sumirksėjo.

- Aš... hmm...

- Net jei tai pirmas tavo kartas, neišsiųsiu
tavęs atgal, - greitakalbe nuramino jis. - Tol,
kol gerai sutarsi su mūsų fotografu, man visiškai
nerūpės, net jei ką tik atvažiavai iš savo
šeimos ūkio.

Merginos oda vėl paraudo ir šįkart ji pakėlė
smakrą. Akyse užsidegė šalta liepsna ir Dragą
suintrigavo emocijų žaismas jos veide. Tarsi ji

³ Brangioji (it.).

ginčytusi pati su savimi.

- Žinote, nebūtina būti tokiam grubiam, - atkirto ji. - Geros manieros yra tiek pat svarbios, nepaisant to, ar turi milijardą dolerių, ar tik vieną.

Staiga Dragą suėmė juokas. Ši mergina tarsi mažas kačiukas staiga sušnypštė ir pamėgino jį pulti. Ir tai privertė įtampą šiek tiek atslūgti.

- Tada atsiprašau už tai, kad buvau grubus, - pralinks mėjęs pasakė jis.

Holė sukryžiuo rankas ant krūtinės ir pabandė atrodyti rūsti.

- Gerai. Ačiū.

Dragas padėjo popierius ant limuzino sėdynės.

- Ar pirmą kartą esi Niujorke?

Mergina liežuviu sudrėkino apatinę lūpą ir jis pajuto lengvą jaudulį kirkšnyse.

- Taip, - atsakė ji.

- O iš kur esi?

- Iš Luizianos.

Dragas palinko į priekį suvokęs, kad turi paskatinti šią merginą pasijusti jaukiai, jei nori iš fotosesijos gauti tai, ko tikisi.

- Tau puikiai pavyks, - padrąsino jis. - Tie-

siog prieš kamerą būk savimi. Nemėgink vaidinti nuostabios.

Holė nusuko žvilgsnį ir perbraukė pirštais savo švarko siūlę.

- Pone Di Navara...

- Dragas, - pataisė jis.

Ji vėl pakėlė žydras akis, kurios atrodė susirūpinusios. Ji apėmė nenumaldomas troškimas pabučiuoti šią merginą, ištrinti tą nelaimingą veido išraišką ir pakeisti ją kita. Bet mintyse jis sudraudė save. Jam tai visiškai nebūdinga. Ne dėl to, kad nesutikintų su modeliais, - kartais tai darydavo, - bet Holė visiškai neattiko jo skonio. Dragui patiko aukštos elegantiškos merginos, kurios atrodė tokios šaltos, kad net ledukai neištirtų jų burnoje. Tokios, kurios neprimindavo didžiausių idealisčių, besivaikančių savo svajonių net ir tada, kai pasukdavo pražūtingais keliais. Tokios moterys, kaip ši, buvo labai lengvai pažeidžiamos, jei patekdavo į blogas rankas. Staiga prabudo Drago apsaugos instinktas ir jį užvaldė noras ją tučtuojau išsiųsti atgal į Luizianą, jai net nespėjus atsistoti prieš fotoaparata.

Jis norėjo, kad ši naivi mergina grįžtų namo ir liautųsi vaikišis svajonių apie išgarsėjimą ir

turtus. Šis pasaulis ją nuvils. Po kelių mėnesių ji bus įklimpusi į narkotikų ir alkoholio liūną, ir kaskart išvems suvalgytą maistą, kad numestų kelis kilogramus, nes ši idiotiška pramonės rūšis ją įtikins, kad ji per daug sveria.

Bet Dragui nespėjus ištarti nė žodžio automobilis sustojo ir durys atsidarė.

- Pone, ačiū Dievui, - teisinosi vienas *Navaros kosmetikos* vadybininkų. - Mergina dar neatvyko ir...

- Ji su manimi, - pasakė Dragas. Vyriškis apsidairė, kol automobilio viduje pamatė merginą. Berods, jos vardas buvo Holė. Dragas pasigailėjo, kad neparodė jai daugiau dėmesio, kai pirmąkart išvydo prie savo biuro.

- Puiku, - vyriškis pamojo jai pirštu. - Eik su manimi. Padarysime tau makiažą.

Ji atrodė išsigandusi ir Dragas padrąsinamai nusišypsojo.

- Pirmyn, Hole, - pasakė tikėdamasis, kad teisingai prisiminė vardą. Pastebėjęs šiek tiek išsiplėtusias merginos akis suprato, kad nesuklydo. Ji akivaizdžiai nesitikėjo, kad jis prisimins. - Susitiksime, kai viskas bus baigta.

Atrodė, kad jai palengvėjo, nors jos akys vis dar lakstė tarp jo ir vadybininko.

- Tikrai?

Tą akimirką Holė atrodė labai vieniša. Draga užvaldė keistas jausmas, kuris privertė jį pasakyti tai, ko nevertėtų.

- Ar turi planų vakarienei?

Ji papurtė galvą.

Dragas nusišypsojo. Ir nors žinojo, kad neturėtų to daryti, nepersigalvojo.

- Dabar jau turi.

Holė gyvenime nebuvo lankiusis prabangia-
me restorane, o dabar buvo būtent tokia-
me, kur privačiame kambaryje sėdėjo priešais patį
patraukliausią vyrą, kokį kada nors buvo ma-
čiusi. Kuo daugiau laiko ji praleido Drago Di
Navaros kompanijoje, tuo labiau juo žavėjosi.

Nors pradžioje jis pasirodė ne itin gerai, vė-
liau pagerino įspūdį. Netgi pasirodė esantis
labai malonus.

Tebuvo viena problema. Holė raukėsi klau-
sydama jo kalbą apie ką tik pasibaigusią foto-
sesiją....